

І. Д. Любчик

Марусин Мирослав

МАРУСИН Мирослав (26. 06. 1924, с. Княже, нині Золочів. р-ну Львів. обл. – 21. 09. 2009, Рим) – церковний діяч УГКЦ. Дійсний член НТШ (1979), почес. д-р Віден. університету (1984) й УВУ. Навч. у Львів. греко-катол. богослов. академії (1943–44), Падерборн. римо-катол. духов. семінарії (Німеччина, 1944–49). Здобув докторат із теології у Папському інституті сх. студій (Рим, 1951). У 1948 отримав ієрей. свячення від архієпископа І. Бучка. Був його секр. і канцлером, супроводжував під час відвідин укр. громад у світі. Від 1958 – чл. Літург. комісії Конгрегації Сх. Церков (опікується вид. богослужб. книг); від 1963 – проф. літург. студій Укр. катол. університету (обидва – Рим). Також душпастирював у Італії, Швей-царії, країнах Скандинавії. 1971–82 – апостол. візитатор для українців греко-католиків Зх. Європи; водночас 1977–82 – віце-президент Папської комісії у справах ревізії Кодексу сх. канон. права. 28 липня 1974 хіротонізов. на єпископа, 14 вересня 1982 піднесений до гідності архієпископа. 1982–2001 – секр. Конгрегації Сх. Церков. Автор праць з історії Церкви, багатьох публікацій літург., теол., істор. тематики. Від кін. 1980-х рр. неодноразово відвідував Україну.

Бібліографічний опис:

Марусин Мирослав / І. Д. Любчик// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-63977>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).